

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babcsinski Nelly în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 01 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Șcerbina Ion XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.09.2017 – 01.11.2019 (prima instanță);
2. 18.06.2020 – 22.03.2021 (instanța de apel);
3. 02.06.2021 – 20.10.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 01 noiembrie 2019, Șcerbina Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Șcerbina Ion, a fost suspendată pe un termen de 2 ani.

S-a respins demersul procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei din contul inculpatului în beneficiul statului.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Sînică Serghei, s-a încasat din contul inculpatului în contul părții vătămate suma de 55 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, în rest pretențiile s-au respins ca nefondate.

1.1 Pentru a pronunța sentință, prima instanță a constatat că, Șcerbina Ion, la 28 iunie 2017, aproximativ la ora 12:40, fiind treaz, posedând permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care-l conducea, conducând automobilul de marcă „Seat”, model „Alhambra”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul Chișinău-Bălți (M14), în direcția or. Bălți, ajungând la distanța de

aproximativ 300 metri de la indicatorul 5.78.2 - „borna kilometrica” care indică km 11, acționând contrar prevederilor pct. 39 alin. (1) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează: „înaintea schimbării a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță”; pct. 45 subpct. (1), lit. a), b), d) a Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează: „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră” și alin. (2) care stipulează: „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 49 a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează: „în funcție de viteza de deplasare conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea”, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită, în rezultatul cărui fapt, încălcând marcajul orizontal 1.1.1 din secțiunea comportamentul participanților la trafic” din Anexa nr. 4 a Regulamentului Circulației Rutiere care stipulează: „este interzisă încălcarea liniilor 1.1.1”, a tamponat cvadricilul de model „ATV”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de către Sînică Serghei.

În rezultatul accidentului rutier, conducătorului cvadriciclului de model „ATV”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, Sînică Serghei i-au fost cauzate leziuni corporale în formă de fractură liniară a osului frontal stâng cu trecere de peretele superior al orbitei stângi cu implicarea ambelor lamele, fractura osului nazal pe stânga, contuzia globului ocular stâng, hemoragie subarahnoidiană traumatică, focar de contuzie hemoragică temporal bazei stânga, hematom epidural minor frontal pe țesuturile moi ale feței, plagă contuză frontal stânga, fractura coroanei dintelui 2.6, fractura claviculei stângi, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent cât și la lovirea pe acesta, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, conform raportului de expertiză judiciară nr. 1568/D din 02.08.2017 se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, acțiunile lui Șcerbina Ion au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Lupașco Artur, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șcerbina Ion a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de

tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, a încasa de la inculpatul Șcerbina Ion în folosul statului cheltuielile de judecată suportate în mărime de 320 lei, invocând că, prima instanță și-a motivat greșit soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ceea ce privește aplicarea față de inculpatul Șcerbina Ion a dispoziției art. 90 Cod penal; în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul pedepsei stabilite; la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de judecată nu a luat în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate în ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei; modalitatea de executare aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse; inculpatul nu a recuperat până în prezent prejudiciul material, moral;

2.2 Avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, din concluziile expertului rezultă că, inculpatul se deplasa cu automobilul său, când deodată victima, a cărui autoturism era pe acostament, parcat pe partea dreaptă a carosabilului, a început deplasarea, a virat la stânga, fără să se asigure ori să semnalizeze. Inculpatul a susținut că nu a dovedit să frâneze sau să întreprindă măsuri să evite tamponarea. El avea pasageri în autoturismul său, care au declarat și au confirmat cele spuse de inculpat; partea învinuirii manifestând o indiferență totală în raport cu adevărul celor întâmplate, și-a fundamentat învinuirea doar pe probe neclare, fără a-și manifesta rolul activ în stabilirea acelor circumstanțe de fapt în momentul impactului; fără implicarea activă a apărării, care a solicitat efectuarea unei expertize repetate și audierea expertului pe marginea informațiilor noi apărute, anumite circumstanțe ar fi rămas nedeterminate și până în prezent; din materialele cauzei și anume foaia de parcurs, victima urma să se deplaseze pe traseul Vadul lui Vodă - mun. Chișinău, str. X, și nici de cum aceasta nu avea relevanță cu locul impactului; din probele prezentate de apărare, rezultă doar versiunea precum că victima încercând să se deplaseze pe magistrala M14 direcția Chișinău – Bălți, ca ulterior să întoarcă pe drumul E581 (șoseaua Balcani); această afirmație a apărării are o consecutivitate logică, ținând cont de faptul că traseul pe care îl urma victima nu are nici o relevanță cu foaia de parcurs, decât faptul că aceasta urma să facă virarea/întoarcerea pe drumul E581 în direcția punctului de destinație DPF mun. Chișinău, str. Petricani 19; victima a realizat virarea/întoarcerea în loc interzis, deplasându-se în contrasens, pe drum cu sens unic fapt fiind confirmat și prin concluziile expertului; confirmarea

veridică a celor invocate rezultă și din pozele făcute la fața locului, care demonstrează că în altă direcție decât cea afirmată de partea apărării, victima nu se putea deplasa, având în vedere foaia de parcurs; vătămările corporale pe care le-a avut de suferit victima au survenit ca urmare a neglijenței acesteia, rezultând consecințele grave, fie din lipsa căștii de protecție fie de cuplarea necorespunzătoare a acesteia; din declarațiile martorilor rezultă că după impact, casca de protecție nu era îmbrăcată de către victimă, fapt ce rezultă și din leziunile suferite, căci în mod contrar acestea nici nu s-ar fi soldat; acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate în acea categorie de acțiuni care contravin normelor de drept inclusiv nu pot fi încadrate în componența de infracțiune ce îi este imputată; organul de urmărire penală nu a ținut cont că victima la rândul ei, incontestabil nu a manifestat dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, nu a ținut cont de situația rutieră, încălcând astfel prevederile normelor prevăzute la pct. 45 alin. (1), lit. a), b) și d) și alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, precum și nu s-a asigurat privitor la siguranța acțiunilor sale, astfel încât să nu creeze obstacole pentru alți participanți la trafic atunci când a schimbat direcția de mers efectuând o manevră spre stânga și nu a cedat trecerea vehiculelor, încălcând astfel și prevederile normelor prevăzute la pct. 39 alin. (1) și pct. 40 alin. (1) lit. b) din același Regulament; după cercetarea declarațiilor martorului Morari Dmitrie, instanța de fond a reținut că proba respectivă confirmă faptul că, șoferul „ATV”-ului practic trecuse linia continuă, iar inculpatul Șcerbina Ion, în scopul evitării coliziunii, a întreprins următoarele măsuri: claxonare, micșorarea vitezei și depășire, mai mult ca atât, se confirmă și faptul că „ATV”-ul a fost lovit în roata stângă din spate; martorul Procopciuc Nicolae, fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, a declarat că, activează în calitate de specialist principal serviciu de documentare a accidente rutiere al Secției supraveghere transport și circulației rutiere a Direcției de Poliție mun. Chișinău al IGP al MAI, instanța de judecată a reținut că, proba respectivă relevă despre faptul că, schița accidentului a întocmit-o martorul Procopciuc Nicolae cu excepția săgeților făcute cu creion. Se reține că, circumstanțele relatate de martor demonstrează că, locul ciocnirii se află pe axa drumului, adică pe marcajul rutier 1.1.1. Iar declarațiile precum că la automobil a fost deteriorată bară de protecție față, farul din partea dreaptă, aripa față din dreaptă, iar la „ATV”-ul a fost deteriorată roata stângă din urmă concordă cu declarațiile martorului Șcerbina Inga, și celelalte probe din dosar; la fel, instanța de judecată a reținut că raportul de expertiză judiciară nr. 383387 din 14.03.2019 demonstrează faptul că, vehiculul ATV, în momentul coliziunii, posibil a efectuat manevra de virare la stânga; anume partea vătămată este persoana care a schimbat direcția de mers, și nu inculpatul așa cum instanța de judecată îi încredințează acțiunile, iar regulile de circulație care sunt prezumate a fi încălcate de inculpat, nu au nici o legătură faptică cu acțiunile lui Șcerbina Ion; instanța de judecată având un număr suficient de probe pertinente, care cu certitudine demonstrează lipsa vinovăției inculpatului, îi încadrează acestuia un caracter juridic

infracțional acțiunilor care au fost determinate de partea vătămată; este dovedit clar că partea vătămată a fost cea care intenționa să facă manevra la stânga în scopul schimbării direcției de mers, și totuși instanța de fond descrie aceste acțiuni ca și cum ar fi fost săvârșite de inculpat, care se deplasa în sens direct și care a depus efort pentru a evita producerea accidentului; la fel, important este faptul că și partea vătămată a realizat virarea spre stânga fără a respecta acele condiții enumerate de instanța de judecată în sentința de condamnare, indicate mai sus, aceasta poartă o vină și prin faptul schimbării direcției de mers, pe o porțiune de drum marcată cu o linie continuă, unde virarea spre stânga este interzisă; în raport cu intenția atât a inculpatului precum și a părții vinovate, cu părere de rău instanța de judecată nu s-a expus, respectiv, partea apărării consideră că accidentul a fost creat de faptul că partea vătămată, fiind conștientă că încalcă regulile de circulație cu intenție directă și-a realizat acțiunea ilegală; aceasta fiind dovedită atât prin declarațiile acestuia, cât și prin raportul de expertiză, respectiv declarațiile expertului, care demonstrează faptul că, partea vătămată a ajuns pe capota și parbrizul autovehiculului datorită acțiunii acestuia de a vira spre stânga; mai mult ca atât, partea apărării a considerat eronate concluziile instanței de judecată în raport cu multitudinea acțiunilor descrise în sentință, care sunt prezumate a fi realizate de inculpat, având în vedere existența raportului de expertiză, a schiței întocmite la fața locului care demonstrează un simplu lucru „inculpatul se deplasa doar într-o singură direcție”.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, s-au respins ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Șcerbina Ion încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Șcerbina Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal.

La fel, instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatului Șcerbina Ion în comiterea faptei prejudiciabile a fost demonstrată prin declarațiile martorului Procopciuc Nicolae, care a întocmit schița accidentului rutier și care a indicat că, locul ciocnirii se află pe axa drumului, adică pe marcajul rutier 1.1.1, iar prin declarațiile martorului Morari Dmitrie se confirmă faptul că, inculpatul Șcerbina Ion a întreprins următoarele măsuri: claxonare, micșorarea vitezei și depășire, precum și

faptul că „ATV”-ul a fost lovit în roata stângă din spate.

Totodată, instanța de apel a atestat că, prin declarațiile martorului Șcerbina Inga se confirmă faptul că, „ATV”-ul a fost lovit în roata din urmă, din partea stângă cu bara de protecție a automobilului din partea dreaptă. La fel, prin declarațiile martorului Șcerbina Inga se atestă că, inculpatul Șcerbina Ion pentru a evita ciocnirea, a virat puțin la stânga și a claxonat șoferul „ATV”-ului.

Respectiv, instanța de apel apreciind declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al coroborării cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.06.2017 și schița accidentului rutier și tabelul fotografic a constatat că, locul accidentului rutier reprezintă tronsonul traseului M-14 Chișinău-Bălți, carosabilul fiind format din 2 benzi cu sensuri opuse, cu lățimea de 3.3 m fiecare, delimitate prin marcajul rutier 1.1.1. Marginea carosabilului este formată dintr-un șanț de scurgere, acostamentul nisipos, gazonul de iarbă și este îngrădit cu parapetul metalic.

Din conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului și a schiței accidentului rutier, rezultă că ciocnirea a avut loc în mijlocul carosabilului, pe banda de separare (linia 1.1.1), iar după impact, „ATV”-ul a fost proiectat spre marginea stângă a carosabilului.

Iar, din schița accidentului rutier rezultă și faptul că, în rezultatul accidentului rutier, la „ATV”-ul Outlander a fost deteriorată roata stângă spate, plasticul decorativ din împrejur, iar la automobilul de model „Seat” a fost deteriorată capota, parbriz, grila față, bara de protecție față, farul drept față, aripa dreaptă față, placa cu numărul de înmatriculare față.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, impactul a avut loc pe marginea carosabilului, cu ieșirea ambelor automobile pe sensul opus, or, deteriorările menționate sunt caracteristice anume acestei poziții a automobilelor.

În această ordine de idei, instanța de apel reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, a constatat că, inculpatul prin faptele sale, a încălcat prevederile pct. 39 alin. (1) din Regulament, potrivit căruia, înaintea schimbării a direcției de mers, și anume virării la stânga, trebuia să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, precum și pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) din Regulament, potrivit cărora, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. Totodată, alineatul (2) din punctul dat prevede că, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, inculpatul Șcerbina Ion nu a manifestat suficientă atenție și dexteritate la conducerea automobilului, nu a

reacționat la apariția obstacolului apărut în fața automobilului său. Totodată, la apariția „ATV”-ului în fața automobilului pe care îl conducea, inculpatul Șcerbina Ion urma să reducă viteza sau chiar să oprească. De asemenea, inculpatul Șcerbina Ion nu a respectat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, privind păstrarea distanței față de vehiculul precedent.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, inculpatul Șcerbina Ion a încălcat și marcajul rutier „1.1.1 - linia îngustă continuă” care în cazul din speță, semnifică delimitarea fluxurilor de transport de sensuri opuse pe sectoarele de drum periculoase, care au două sau trei benzi pentru circulație.

Aceste omisiuni și inacțiuni ale inculpatului au determinat coliziunea din imprudență a „ATV”-ului condus de partea vătămată și provocarea la acesta a leziunilor corporale grave.

Totodată, prin probele administrate la dosar, s-a constatat și existența legăturii cauzale directă dintre rezultatul prejudiciabil - provocarea leziunilor corporale (descrise în raportul de expertiză) la victima Sînică Serghei și ciocnirea cu „ATV”-ul condus de acesta de către automobilul condus de inculpat la data de 28.06.2017.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Șcerbina Ion și declarațiile martorului Șcerbina Inga, precum că coliziunea a avut loc pe banda lor de deplasare, și automobilul condus de inculpat, de model „Seat” nu a încălcat marcajul rutier „1.1.1”, deoarece aceste declarații sunt combătute atât prin declarațiile martorilor Morari Dmitrie, Procopciuc Nicolae, cât și prin schița accidentului rutier, din care rezultă că automobilul „Seat” a lovit cu partea dreaptă din față „ATV”-ul în roata stângă din urmă, iar coliziunea a avut loc pe banda de separare „marcaj rutier 1.1.1”, deci rezultă că automobilul de model „Seat” pentru efectuarea manevrei de depășire a „ATV”-ului a ieșit pe contrasens.

Totodată, cu referire la declarațiile inculpatului și ale martorilor aflați în salonul automobilului „Seat”, Șcerbina Inga și Morari Dmitrie precum că, Șcerbina Ion, a început să-i semnalizeze conducătorului „ATV”-ului prin claxonare și cu faza lungă a farurilor, instanța de apel a indicat că nu le poate reține la pronunțarea unei sentințe de achitare, deoarece inculpatul avea suficientă posibilitate de a proceda potrivit prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: să reducă viteză până la oprire.

Cu referire la poziția părții apărării potrivit căreia acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, instanța de apel a susținut că la pronunțarea unei sentințe de achitare nu poate fi reținut faptul că, partea vătămată Sînică Serghei a încălcat marcajul rutier, deoarece prevederile pct. 40 din Regulamentul Circulației Rutiere, stipulează că „în acest caz, conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se deplasează în același sens”, or, reieșind din schița accidentului rutier, coliziunea a avut loc pe linia de separare (marcajul 1.1.1), deci în cazul în care inculpatul reducea viteză, se oprea, sau nu efectua manevra în stângă, impactul era posibil de evitat.

Respectiv, instanța de apel a conchis că, faptul încălcării marcajului rutier de către partea vătămată nu poate fi temei de scutire a inculpatului de respectarea obligațiilor prevăzute de Regulamentul Circulației Rutiere.

Tot în acest context, instanța de apel a notat că, nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și/sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de către pățimit (conducător auto, pieton, pasager ori de către alt participant la trafic). Asemenea circumstanțe pot fi luate în considerație de către instanța judiciară doar ca circumstanțe atenuante.

În ceea ce privește alegațiile părții apărării ce țin de faptul că „vătămările corporale pe care le-a avut de suferit partea vătămată au survenit ca urmare a neglijenței acesteia, rezultând consecințele grave, fie din lipsa căștii de protecție, fie din cuplarea necorespunzătoare a acesteia”, instanța de apel a indicat că le va aprecia critic, deoarece atât din declarațiile inculpatului Șcerbina Ion, cât și din declarațiile martorului Șcerbina Inga și părții vătămate Sînică Serghei, rezultă că, ultimul se deplasa cu casca cuplată pe cap, totodată, Șcerbina Inga a declarat că, atunci când șoferul „ATV”-ului a căzut pe parbriz, acesta era cu cască.

Respectiv, instanța de apel a reținut acel fapt că, după lovire de parbriz sau în urma căderii pe asfalt, casca putea fi decuplată și această circumstanță, cu certitudine nu poate fi pusă în vina părții vătămate Sînică Serghei.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Șcerbina Ion, instanța de apel a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În continuare, instanța de apel a conchis că, argumentele aduse de acuzatorul de stat nu impun concluzia despre necesitatea izolării inculpatului Șcerbina Ion de societate, așa cum aspectele la care face referire acuzatorul de stat au fost valorificate pe deplin de către instanța de fond la soluționarea chestiunii referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Șcerbina Ion, în acest sens, instanța de apel a susținut pe deplin concluziile instanței de fond care a indicat că, executarea reală a pedepsei cu închisoare nu este rațională, or, inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, avându-se în vedere că, ultimul este căsătorit, are la întreținere un copil minor, este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, iar în ansamblul lor, aceste circumstanțe denotă că, scopul pedepsei penale poate fi realizat fără izolarea inculpatului de societate.

Instanța de apel a constatat că în prezenta cauză penală au fost suportate

cheltuieli judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 1568/D din 02.08.2017, pentru efectuarea acesteia fiind suportate cheltuieli în sumă de 320 lei, în acest sens, instanța de apel a reținut că, la data efectuării raportului de expertiză - 02.08.2017, legea procesual penală reglementa faptul că, „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat” - art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, pe cale de consecință, instanța de apel a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Șcerbina Ion a cheltuielilor de judecată în mărime de 320 lei, deoarece la data efectuării raportului de expertiză, legea procesual penală reglementa faptul că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Babcinschi Nelly în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, și să fie respinsă acțiunea civilă, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct. 2.2 din prezenta decizie), suplimentar adăugând că:

- atât sentința cât și decizia sunt bazate pe bănuieli;

- apreciind probele prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al colaborării lor, consideră că instanța de fond și ce de apel au emis hotărâri ilegale și inculpatul urmează a fi achitat;

- din concluziile expertului rezultă că, inculpatul se deplasa cu automobilul său, când deodată victima, a cărui autoturism era pe acostament, parcat pe partea dreaptă a carosabilului, a început deplasarea, a virat la stânga, fără să se asigure ori să semnalizeze. Inculpatul a susținut că nu a dovedit să frâneze sau să întreprindă măsuri să evite tamponarea;

- vătămrile corporale pe care le-a avut de suferit victima au survenit ca urmare a neglijenței acesteia, rezultând consecințele grave, fie din lipsa căștii de protecție fie din cuplarea necorespunzătoare a acesteia.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Totodată, notează că recurentul își motivează recursul pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai indică că, instanța de apel în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul invocat de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Ce ține de argumentele recurentului, prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal le apreciază ca neîntemeiate deoarece, verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, consideră că nu s-a confirmat în speța dată, argumentele recurentului invocate în recurs, sunt combătute corect prin motivele descrise în sentință(f.d. 63 – 77 v. II) și în decizia instanței de apel(f.d. 177 – 192 v. II), asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

În continuare, Colegiul penal atestă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel și prima instanță, care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, opinie ce nu poate fi acceptată, din considerentul că aceste probe au fost apreciate prin coroborare între ele atât de către prima instanță cât și de instanța de apel, astfel fiind demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia lui subiectivă greșită, or instanța de recurs ordinar nu

identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Referitor la alegațiile recurentului precum că, „vătmările corporale pe care le-a avut de suferit victima au survenit ca urmare a neglijenței acesteia, rezultând consecințele grave, fie din lipsa căștii de protecție fie din cuplarea necorespunzătoare a acesteia”, Colegiul penal conchide că urmează a fi apreciate critic, or, atât din declarațiile inculpatului cât și din declarațiile martorului Șcerbina Inga, rezultă că, partea vătămată se deplasa cu casca cuplată pe cap.

În acest sens, Colegiul penal respinge și argumentul recurentului precum că „atât sentința cât și decizia sunt bazate pe bănuieli”, or, vinovăția inculpatului se confirmă prin cumulul de probe din dosar, apreciate prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, fiind expuse în decizie și sentință motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, fiind respectate rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat, reiese că recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, prin care au fost respinse argumentele apelantului, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe descrise și apreciate de prima instanță în sentință și de instanța de apel în decizia sa.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în recursul ordinar declarat, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat temeinicia motivelor și erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit

neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babcinschi Nelly în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Șerbina Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie